

ikke forelaa nogen anden Stilling for Theaterbudgettet end den, vi havde, da vi sidst gik fra hverandre, og dette fandt jeg høist ubehøilig, men der ligger ikke den mindste Bebreidelse mod Theatercommissionen i det, jeg har sagt. Naar det ærede Medlem troede at have nødig at omtale, hvorledes min Stilling til Theatret var, og omtalte at han maatte troe, at der stete mig en Tjeneste med, at der Ingenting kom ud af Theatercommissionens Virksomhed, da er dette af den Art Insinuationer, som ere aldeles uberettigede. Det var kun disse personlige Bemærkninger, jeg vilde gjøre, idet jeg ikke skal opholde Thinget videre.

Finansministeren: Man er atter idag vendt tilbage til adskillige gamle Spørgsmaal, som pleie at komme frem ved Finanslovens 1ste Behandling, og navnlig har man paa en Maade søgt at lægge Finansministeren det tillast, at han ikke har søgt at gennemføre en anden formel Ordning af Finansloven end den, der nu er den gjældende. Jeg skal hertil kun sige, at Finansloven er uarbejdet fuldstændigt i Samklang med de nu to Gange af Rigsdagen tagne Beslutninger. Man er kommen ind paa det meget gamle og meget ombisputerede Spørgsmaal, om enten Brutto- eller Netto-Systemet skal være det gjældende. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har endog saa rettet en personlig Bebreidelse imod mig, idet han har henviist til min tidligere Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg skal hertil svare med at henvise ham til, at det første Finanslovsforslag, som jeg forelagde i det andet Thing, var bygget paa Brutto-systemet, men at man der forkastede det, idet man fandt, at der var overveiende Grund til at foretrække Netto-systemet, og at man senere godkjendte dette her. Hvad enten man nu vil vælge det ene eller det andet System, saa troer jeg, at man vil komme til det Resultat, at naar man vil give Finanslovsforslaget en overfluelig Skikkelse, er det vanskeligt at gennemføre noget af Systemerne fuldkommen consequent; men hvad der er mig aldeles klart, er, at man ikke det ene eller det andet skal vælge det ene System og det andet

eller det andet, medens det forekommer mig at være af mindre Betydning, hvilket af Systemerne man bruger, naar man blot vedbliver at følge det System, man engang har antaget. Dette er Grunden, hvorfor der her er fulgt den Ordning, som vi, som sagt, to Gange her ere blevne enige om, som Finansministeren i sin Tid har acquiesceret ved, og som Thinget hidtil har erklæret sig tilfreds med. Naar det ærede Medlem mente, at det skulde være en yderligere Udvikling i Retning af dette Netto-system, at Udgifterne til Ribe Bispegaard vare opførte under Bispetienderne, eller at der overhovedet var nogen anden Hensigt dermed, saa er dette ikke rigtigt; det er alene stæet, fordi det forekom mig at være en ganske naturlig Tanke, at naar Statskassen har indbraget Bispetienderne, og der da indtræffer ekstraordinære Udgifter, som staae i Forbindelse med de Embeder, hvortil disse Tiender tidligere have hørt, Udgifterne da afholdes af Tiendernes Overstud. Af hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem overhovedet karakteriserede Finansloven, kan jeg ikke faae Andet ud, end at han fandt det slet Altsammen; der var ikke en eneste Smule Godt i Loven; ikke engang det, der efter min Mening dog burde paasjønnes, har det ærede Medlem stjænknet nogen Tanke, — jeg sigter herved til Pensionernes Medbringelse. Det glæder mig yderligere at kunne oplysne det ærede Medlem om, at Pensionernes Forøgelse i Anledning af Hærslovens Gjenindsættelse er medoptagen i dette Lovforslag. Det er dog virkelig ikke saa ganske let at faae anbragt mange af de Pensionister, som for Tiden ved Tidens Ulykker og Tidens Uret hvile bebyrdende paa Statskassen, og det er min Overbeviisning, at Regjeringen fortjener Anerkjendelse for, at den saa alvorligt og saa stadigt bestræber sig for at benytte disse Mænds endnu brugbare Kræfter, hvor det er muligt. — Der er ført Klage over, eller man har i alt Fald anseet det for uhenigtsmæssigt, at der ikke er opført Andet end de ordentlige Udgifter paa Krigsministeriets Budget. Ja, jeg havde for mit Vedkommende ganske vist ogsaa gjerne seet, at alle derhen hørende Forarbejder havde været fremmede saa vidt, at det havde været muligt at optage alle disse Udgifter. Men